

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Πως η ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών θα βγει από τον φαύλο κύκλο και θα στηρίξει την παραγωγική ανάπτυξη της οικονομίας;

Η ανακεφαλαιοποίηση του Ελληνικού Τραπεζικού Συστήματος υλοποιήθηκε με την προοπτική ότι θωρακίζοντας την κεφαλαιακή επάρκεια των Τραπεζών θα υποστηριχθεί η οικονομική ανάκαμψη και θα βελτιωθεί η εμπιστοσύνη και η ασφάλεια των καταθετών. Όμως, μέσα σε λιγότερο από εννέα μήνες, κυρίως οι συστημικές τράπεζες καλούνται να αναζητήσουν τρόπους να καλύψουν τις κεφαλαιακές τους ανάγκες, ύψους 6,3 δις € για το σύνολο των ελληνικών τραπεζών (έναντι 9,0 δις περίπου που υποστηρίζει το ΔΝΤ), που προέκυψαν από το νέο έλεγχο της Blackrock και τα *stress tests* της Τράπεζας της Ελλάδος. Οι συστημικές Τράπεζες κάνουν λόγο για διαχειρίσιμο λογαριασμό που μπορεί να καλυφθεί με διάφορους τρόπους. Στο σημείο αυτό τίθεται το ερώτημα για το τι θα επακολουθήσει όταν θα γίνουν τα νέα πιο αυστηρά *stress tests* που προβλέπονται από τα νέα διεθνή πρότυπα σχετικά με τα τραπεζικά κεφάλαια (Βασιλεία III) και που περιλαμβάνονται στον Κανονισμό 575/2013 και την Οδηγία 2013/36/ΕΕ στην οποία αναφέρεται το προς κατάθεση στη Βουλή σχέδιο νόμου για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Σε κάθε περίπτωση, προκύπτει το ερώτημα τι πρόκειται να κάνει το ΤΧΣ, με ποιο τρόπο και από ποια αποθέματα, αν χρειασθεί νέα αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών; Εμείς θεωρούμε ότι, εφόσον οδηγηθούμε σε νέα αύξηση, επιβάλλεται αυτή να γίνει με τρόπο που να προστατεύεται η επένδυση του ελληνικού δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο των τραπεζών, ύψους 25 δις €, χωρίς να αλλάξει το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την εξαγορά των warrants της προηγούμενης ανακεφαλαιοποίησης.

Από την άλλη πλευρά, οι τράπεζες όχι μόνο δεν αυξάνουν τη ροή χρηματοδότησης αλλά κλείνουν ακόμη περισσότερο την στρόφιγγα απέχοντας από κάθε ανάληψη νέου κινδύνου. Οι χορηγήσεις παρουσιάζουν μείωση και δεν υπάρχει (ρεαλιστική) πρόβλεψη για αύξηση τους και μάλιστα χωρίς σταθεροποίηση (οικονομική και όχι μόνο δημοσιονομική) και μεγέθυνση της ελληνικής οικονομίας. Εν κατακλείδι, φαίνεται ότι η ανακεφαλαιοποίηση έλυσε στατικά το πρόβλημα του τραπεζικού τομέα αλλά η δυναμική εξέλιξη των γεγονότων τον φέρνει αντιμέτωπο με νέα αδιέξοδα που αφορούν πάλι τον ίδιο και την οργάνωση της λειτουργίας του ενώ, παράλληλα δεν εξασφάλισε τη χρηματοδότηση της οικονομίας και αυτό συνιστά και το μεγαλύτερο πρόβλημα. Τα επισφαλή δάνεια αυξάνονται και επομένως αυξάνονται και οι ανάγκες για νέα κεφάλαια. Ολόκληροι κλάδοι όπως αυτός των ΜμΕ οδηγούνται στην εξόντωση. Αύξηση καταθέσεων δεν υφίσταται δεδομένου ότι είναι συνάρτηση της αύξησης του ρυθμού της αποταμίευσης η οποία δεν πραγματοποιείται. Η διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης είναι μια δυναμική διαδικασία η οποία λειτουργεί και συναρτάται στο οικονομικό περιβάλλον το οποίο, κατά τεκμήριο, δεν είναι ευνοϊκό.

Μετά από τα παραπάνω ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1) Εφόσον θα χρησιμοποιηθούν κεφάλαια προερχόμενα από το ΤΧΣ για τη νέα αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των Τραπεζών με ποιο ακριβώς τρόπο θα διασφαλιστεί το δημόσιο συμφέρον και τα χρήματα των φορολογουμένων πολιτών;
- 2) Υπάρχει στρατηγικό σχέδιο και ποιες στοχευμένες ενέργειες προβλέπονται προκειμένου να βελτιωθεί το οικονομικό περιβάλλον - η πραγματική παραγωγική ανάπτυξη της οικονομίας - με την οποία συναρτάται, αναπόφευκτα, και η αντιμετώπιση των προβλημάτων των κεφαλαιακών αναγκών των Τραπεζών και το κλείσιμο του φαύλου κύκλου της ανακεφαλαιοποίησης;

Η βουλευτής που ερωτά

Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη